

عنوان مقاله:

مطالعه و تحقیق بر روی نقش و جایگاه مدرسه در ترویج مهارت های اجتماعی

محل انتشار:

کنفرانس ملی پژوهش در روانشناسی (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 27

نویسندگان:

مژگان شمسی - دبیر - شهر کرمانشاه

فریبا فرخانی - آموزگار - شهر تهران

مریم معصومی - سرپرست خوابگاه - شهر سرخس

لیلی حیدری - دبیر - شهر مشهد

فریده مرادی - معاون - شهر کامیاران

خلاصه مقاله:

در تربیت، تنبیه به میزانی است که نوجوان را به خطای خود آگاه و راه آینده او را روشن کند امری ضروری است. ولی زیاده روی در معنی و توجیه تنبیه به نفع خود و متوسل شدن به کتک آن هم متناسب با میزان جرم خود دانش آموز غلط است. در فصل مربوط به تنبیه و علل بکارگیری آن بطور گذرا اشاره شده است که تنبیه همه گاه به صورت زدن نیست؛ و تازه اگر کتک زدن هم ضروری باشد باید در مرحله نهایی تدابیری اندیشیده شود برای ایجاد اتاقهای مشاوره و یا ارجاع افراد به هسته های مشاوره متمرکز در ادارات و یا مراکز توانبخشی و روانکاوی. و در مورد تنبیهاتی که به طریق ملامت و سرزنش صورت می گیرد آن هم در حضور جمع - فرق نمی کند در کلاس باشد و یا در جمع دبیران اتاق مدیر و یا در جمع در و همسایه و نزدیکان - نوعی افراط در تنبیه است که موجب پیدایش عقده از دبیران و اولیای مدرسه و اجتماع و دلسردی از تحصیل و زندگی را موجب می شود. نوجوان بدین گونه یا از مدرسه می گریزد یا در برابر مربی و مربیان مربوطه می ایستد و آنچه نباید بشود پیش خواهد آمد. در طبقات پایین و فقیر جامعه رفتارها و نگرشهای نامطلوب خانواده ها مسائل کودکان و نوجوانان را دو چندان می کند. بویژه اگر تنبیه بدنی و ارضا نشدن نیازها و خواسته های فوری آنان همراه باشد. در این گونه خانواده ها چون کسب علم و معرفت هدفهای دراز مدتی را دنبال می کند، مورد توجه قرار نمی گیرد. اغلب نوجوانان شهری بر اثر سوء رفتار خانواده ها و ناکامیهای درسی غالباً از مدرسه گریزان می شوند و به دسته های واخورده و ناباب جامعه، حتی جنایتکاران و قاچاقچیان می پیوندند و مسائل غم انگیزی را بوجود می آورند. و از آنجایی که خانواده یکی از اساسی ترین ارکان ثبات روانی شاگردان به شمار می آید، در واقع باید گفت که میان ناراحتیهای خانوادگی و عقب ماندگی درسی و خدای ناکرده گریزان بودن از خانه خود ارتباط بسیار نزدیکی وجود دارد. اوضاعی مانند مطلق، میخوارگی و اختلافهای شدید خانوادگی ممکن است آنچنان موجب ناراحتی بچه ها شوند که نتوانند در امر تحصیل تمرکز حواس پیدا کنند. نگرش پدر و مادر نسبت به مدرسه و آینده زندگی در نگرش دانش آموز نسبت به درس و تحصیل تاثیر بسزایی دارد. پدران و مادرانی که درس را کاری بیپوده و اتلاف وقت تلقی می کنند ممکن است در فرزندانشان نیز همین قسم دآوری پدید آید و در نتیجه برای آموختن و پیشرفت های درسی هیچ گونه کوشش بکار نبرند. از نظر مسایل عاطفی نیز طفل در خانه باید احساس کند که والدین با هم خوبند و سر ناسازگاری ندارند. به تجربه ثابت شده است که اگر کودک دعوا و اختلاف والدین را ببیند، بیش از هر چیز و هر وقت امنیت خود را در خطر احساس می کند. او نیاز به مرکزی دارد که در آن اضطراب و پرخاش نیست؛ تهاجم و برخورد وجود ندارد. بدین سان ضروری است که بین دو همسر درحالت، برخورد، ناسازگاری و دعوا نباشد و اگر هم هست لااقل از دید کودک مخفی باشد.

کلمات کلیدی:

کلیدواژه: مدرسه، ترویج، مهارت اجتماعی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1643446>

